

EL CRIT

La Lliga sap que els obrers no la votaran. I perquè no votin l'Esquerra ha estampat unes peces de deu cèntims — sempre l'amor als diners! — en les quals peces recomana: «Obrers: no voteu. F. A. I.»
Ara, els obrers tenen la paraula. Esperem que no es deixaran enganyar.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer de l'Om, 8

Barcelona, 16 novembre 1932 ANY I - NÚM. 1 Preu: 30 cts.

OBRINT LA PORTA

Nosaltres, els qui redactem aquest periòdic, també tenim un programa. Si no el tinguéssim, no sortiríem a fer un periòdic. Un programa és convenient com el pa que mengem. I és just que abans de començar, aquest programa el sapiguem els nostres llegidors. Si ens el reservéssim per a nosaltres, no fariem res. Nosaltres ja ens el sabem de memòria.

Heu-vos ací el nostre programa. Fixeu-vos-hi, senyors, que de programes com aquest no en surten cada nit. Fixeu-vos-hi, que és un programa de festa major.

Aquest periòdic que teniu a les mans, si sou homes honrats — i perdoneu-nos que us tutegem, però penseu que estem en temps de democràcia i si no ho fèiem així quedaríem malament —, si sou homes dignes; si no viviu a l'esquena d'una dona fent-vos passar per intel·lectuals; si no sou homes de lletres més aficionats a les lletres de canvi en les quals ha intervingut el Banc de Catalunya, que a les altres; si no feu pudor de capellà o de burgès, és un periòdic que us plaurà.

Si sou, però, homes — i ja és molt dir —, de la Lliga, o d'Acció Catalana, no sabem pas que és pitjor, no passeu endavant. Us convé més el «D. I. C.», el «Patufet», «La Publicitat», «La Voz de su amo», o qualsevol altre paperot igualment infecte, sense oblidar «El Be Negre» fill putatiu, — però molt putatiu! — de «La Publi».

Tindrem un llenguatge dur, aspre, violent, discordat, net d'eufemismes. Nomenarem les coses pel seu nom, parlarem sense embuts, clar i català. I el nostre llenguatge a molts no els hi farà cap gràcia. Per ells serà un xàfec per al qual no trobaran paraigües: ni els paraigües de la bandarrereria que fins ara han emprat amb tant d'èxit: amb tant d'èxit entre els altres bandarres.

No farem el savi: entre altres raons perquè ja n'hi han masses que el fan i la gent ja està tipa de savis. Sobretot d'aquesta mena de savis de tot a 0'65.

Farem ço que no han fet mai els que ja eren els nostres enemics abans de sortir aquest periòdic i que, sortosament, encara ho segueixen essent: donarem la cara. Cosa que ells no poden fer, que no han fet mai. Ells — ai, las! — donen una altra cosa. I sembla que els hi agrada.

Aquest periòdic serà un periòdic de lluita, d'atac, de combat. Feia massa temps que aguantàvem les bajanades, les bandarres, les im-

pertinències de quatre que només tenen mala baba. Però la mala baba es guareix amb xarop de bastó. I nosaltres volem que la ploma, en les nostres mans, esdevingui un un bastó. Un bastó que pegui a tort i a dret, però sempre als qui en siguin mereixedors.

Es per tot això que llencem al poble aquest periòdic: aquest periòdic que, — per això l'hem batejat amb el nom de CRIT — cridarà

més que ningú. Però mai no cridarà contra l'home honest, just, digne, tal com feien fins ara els qui amb veu de femella, cridaven i convertien un periòdic en safareig: un safareig en el qual no s'atrevien a rentar la roba llur perquè la tenen massa bruta i hauria fet tanta pudor — pudor de bestiesa, d'impotència, de cinisme de la més baixa qualitat —, que a Barcelona no s'hauria pogut respirar.

Les més de les vegades atacarem: perquè la majoria del nostres enemics no ens els podem prendre seriosament, i perquè venim a fer broma. Volem demostrar que nosaltres també sabem fer broma: broma que a molts els farà tant mal efecte com l'amoníac que els donen cada matinada.

Aquest és el nostre programa, I com que ací no s'enganya ningú, el complirem.

ELS SOMNIS DE LA LLIGA...

si guanyava, que no guanyarà.